

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/52/2014
Identifikačné číslo spisu:	6111011267
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6111011267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvinenej C. H. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 5 T 85/2011, o dovolaní obvinenej C. H. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 110/2013 z 19. novembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej C. H. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5 T 85/2011 z 5. júna 2013 bola obvinená C. H. uznaná za vinnú zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21. augusta 2007 A. G., nar. XX. N. XXXX, potom, čo si preveril situáciu v priestoroch herne Golden Plus na Námestí republiky č. 29 v Lučenci, ako aj v jej okolí, fyzickým útokom vo forme aplikácie slzotvornej látky, úderu do oblasti tváre a škrtením za použitia škrtidla a pod hrozbou použitia zbrane, paralyzoval tam prítomnú zamestnankyňu - krupierku L. H., nar. X. C. XXXX, čím ju donútil, aby mu vydala z trezoru finančnú hotovosť a následne poslal C. H., čakajúcej na parkovisku, SMS správu, aby prišla s osobným motorovým vozidlom k zadnému vchodu herne, čo aj urobila, pričom predtým C. H. zistila počet ľudí v herni tak, že tam išla sama hrať na automatoch, čo potom oznámila A. G. a následne ho čakala v aute pred herňou, ktorým konaním majiteľovi herne B. N. spôsobili odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 236 752,- Sk t. j. 7858,73 € a na zariadení herne vo výške 8559,- Sk t. j. 284,10 €.

Za to bola odsúdená podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 20 Tr. zák. s použitím § 46, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody bol podmienene odložený a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa uložil obvinenej probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať Okresný súd Zvolen. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil súd obvinenej obmedzenie spočívajúce v zákaze užívania omamných a psychotropných látok. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené spoločnosti Golden Plus s.r.o., Mestská záhrada 1909, Rimavská Sobota a spoločnosť SLOV - MATIC s.r.o. so sídlom Humenské námestie č. 1, Bratislava odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na druhej strane bola obvinená C. H. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, sp. zn. Kv 45/10 zo dňa 12. októbra 2011 pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. c/, § 140 písm. c/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obvinená. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodená L. H., bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici proti výroku o treste, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 5 To 110/2013 z 19. novembra 2013, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenej C. H. uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obvinenú do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 110/2013 zo dňa 19. novembra 2013 obvinená C. H., prostredníctvom obhajcu, podala dovolanie podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odôvodňuje dovolateľka tým, že zásadným spôsobom bolo porušené jej právo na obhajobu. Poukazuje na ustanovenie § 314 Tr. por., pričom uvádza, že písomné odôvodnenie odvolania prokurátora krajskej prokuratúry č. k.: Kv 45/10-69 zo dňa 26. augusta 2013, doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11. septembra 2013, súd podľa § 314 Tr. por. dovolateľke ani obhajcovi dovolateľky nedoručil. Túto skutočnosť považuje dovolateľka za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolateľka rozoberá ustanovenie § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a má za to, že jej konanie nespĺňa naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., vzhľadom na skutočnosť, že zo subjektívnej stránky nemohla, ani reálne aj nevedela ovplyvniť výšku škody, ktorú A. G. (spolupáchateľ - poznámka dovolacieho súdu), odcudzením finančnej hotovosti spôsobil, čo bolo len výlučne v dispozícii jeho konania. Rovnako bolo preukázané, že dovolateľka nemala žiadnu vedomosť o skutočnosti, že A. G. použije pri spáchaní skutku nefunkčnú zbraň, resp. akým konaním mal v úmysle skutok spáchať. V zmysle uvedených skutočností a záverov vykonaného dokazovania má za to, že súdy obidvoch inštancií nesprávne právne posudzovali konanie dovolateľky podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., namiesto aplikácie základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru dovolateľky ustálený zistený skutkový stav v priebehu trestného konania nespĺňa súlad s výrokom odsudzujúceho rozsudku, vzhľadom na absenciu použitia ustanovenia § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že súdy obidvoch inštancií vo vzťahu k preukázaniu subjektívnej stránky dovolateľky k spáchanému trestnému činu vychádzali z nehodnovernej výpovede A. G., ktorý bol motivovaný snahou o zmiernenie uloženého trestu, čo preukazuje aj jeho návrh na obnovu konania zo dňa 10. januára 2011, v ktorom poukazuje na možnosť odsúdenia spolupáchateľky C. H., čo by mohlo mať vplyv na výšku jemu uloženého trestu. Inicieovanie trestného stíhania dovolateľky bolo zo strany A. G. realizované po tom, čo s ním ukončila komunikáciu a začala

nový usporiadaný život. V procesnom postavení svedka preukázateľne klamal, a to v tak zásadných okolnostiach ako je skutočnosť, že dovolateľka mala po jej údajnom vstupe do herne, fyzicky atakovať telesnú integritu poškodenej, a to násilným charakterom - úderom zbrane smerujúcim do temenno-záhlavných partií poškodenej, čo bolo vyvrátené znaleckým posudkom alebo absenciou trasologických stôp dovolateľky na mieste činu vraždy, spáchanej A. G. na poľnej ceste medzi obcami Tomášovce a Halič, kde sa podľa jeho vyjadrenia dovolateľka intenzívne mala pohybovať.

S poukazom na súhrn všetkých uvedených skutočností dovolateľka navrhuje, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, za súčasného zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 110/2013 zo dňa 19. novembra 2013 a tiež rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5 T 85/2011 zo dňa 5. júna 2013 a prikázania danej veci súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie. Zároveň má za to, že závažnosť vyššie uvedených záverov svedčí o elementárnom nerešpektovaní základných práv dovolateľky, čo zakladá právo dovolacieho súdu rozhodnúť o odklade vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, preto súdu súčasne navrhuje, aby dovolací súd v zmysle § 380 ods. 3 Tr. por. prerušil výkon namietaného súdneho rozhodnutia až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

V predložennom súdnom spise sa nenachádza vyjadrenie prokurátora príslušnej prokuratúry k dovolaniu obvinenej C. H..

Najvyšší súd, ako súd dovolací, zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., ktoré dôvody boli uvedené v dovolaní.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy. Podľa názoru dovolacieho súdu právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Zásada „právo na obhajobu“ obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného: - právo obhajovať sa osobne, alebo

- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo

- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a

zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Obvinená C. H. v okolnostiach prípadu vidí zásadné porušenie jej práva na obhajobu v tom, že v rozpore s ustanovením § 314 Tr. por. jej nebol doručený rovnopis písomného odôvodnenia odvolania prokurátora.

Analýzou predloženého súdneho spisu dovolací súd zistil, že dňa 11. septembra 2013 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné odôvodnenie odvolania, vyhotovené prokurátorom krajskej prokuratúry dňa 26. augusta 2013 (č. l. 712 - 718 spisu). V spise sa nenachádza žiaden pokyn predsedu senátu k doručeniu písomných dôvodov odvolania prokurátora obvinenej C. H., obhajcovi a poškodeným. V spise sa nachádza predkladacia správa podpísaná dňa 11. septembra 2013 súdnou tajomníčkou (č. l. 719 spisu) a spis bol doručený Krajskému súdu v Banskej Bystrici 13. septembra 2013. Predseda senátu odvolacieho súdu dňa 17. septembra 2013 nariadil termín verejného zasadnutia na 29. októbra 2013 a aj z jeho úpravy (č. l. 719 spisu) nevyplyva pokyn predsedu senátu doručiť rovnopis odôvodnenia odvolania prokurátora obvinenej C. H., obhajcovi a poškodeným. Zo spisu ďalej vyplýva, že termín predvolania na verejné zasadnutie, ktoré bolo nariadené na 29. októbra 2013 prevzala obvinená C. H. 25. septembra 2013 a jej obhajca JUDr. Ján Reptiš 25. septembra 2013. Z dôvodov na strane obhajcu obvinenej odvolací súd dňa 29. októbra 2013 nariadil nový termín verejného zasadnutia na deň 19. novembra 2013, ktorý bol doručený obvinenej C. H. 30. októbra 2013 a obhajcovi obvinenej 29. októbra 2013. Písomným podaním z 11. novembra 2013 (č. l. 725 - 727 spisu) obvinená C. H. požiadala o ospravedlnenie neúčasti na verejnom zasadnutí o odvolaní nariadeného na deň 19. novembra 2013, ktorého sa nemôže zúčastniť z vážnych zdravotných dôvodov. Písomné podanie obsahuje zároveň súhlas s tým, aby krajský súd rozhodol v odvolacom konaní o odvolaní prokurátora v jej neprítomnosti a navrhla, aby krajský súd odvolanie prokurátora v danej veci zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí vyhotovenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 19. novembra 2013 (č. l. 728 spisu) vyplýva, že verejného zasadnutia okrem iných sa osobne zúčastnil obhajca obvinenej JUDr. Ján Reptiš, pričom predseda senátu podal na základe spisov správu o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba riešiť a obhajca predniesol konečný návrh, z obsahu ktorého vyplýva, že reaguje na odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry, pričom uviedol, že uložený trest vystihuje všetky okolnosti prípadu a pre nápravu u obžalovanej je postačujúci a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Z analýzy súdneho spisu bez pochybností vyplýva, že obvinená C. H. sa vzdala práva osobnej obhajoby na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom, pričom do rozhodnutia odvolacieho súdu nenamietala porušenie práva na obhajobu tým, že jej nebol doručený rovnopis písomných dôvodov odvolania prokurátora a túto skutočnosť nenamietal do verejného zasadnutia odvolacieho súdu a ani v priebehu verejného zasadnutia odvolacieho súdu ani jej obhajca, ktorý navyše v konečnom návrhu, podľa jeho obsahu, aj reagoval na písomné dôvody odvolania prokurátora.

Pre dovolací súd je nesporné, že súd prvého stupňa postupoval v rozpore s § 314 Tr. por., keď nedoručil rovnopis písomných dôvodov odvolania prokurátora obvinenej a jej obhajcovi, pričom toto pochybenie súdu prvého stupňa nenapravil ani odvolací súd. Rovnako je ale nesporné, že túto skutočnosť nenamietala obvinená C. H., ani jej obhajca najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv len ponúka, ale nevnučuje a v tejto súvislosti

dovolací súd poukazuje na zásadu, podľa ktorej práva patria len bdelým - vigilantibus iura scripta sunt.

Dovolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti uzatvára, že postupom súdu prvého stupňa, ktorý nenapravil ani odvolací súd, došlo k porušeniu práva na kontradiktórny proces obvinenej C. H., ktoré však nie je možné kvalifikovať, s poukazom na okolnosti veci, za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, ktorému záveru v podstate bráni i ustanovenie § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať, je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Po analýze dovolania obvinenej C. H. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinená uplatnila výlučne námietky, ktorými zjavne vybočila z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jej námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov a následne predkladá vlastnú verziu skutku, založenú na inom, pre ňu priaznivom hodnotení dôkazov. Skutočnosť, že súdy nižšieho stupňa si neosvojili hodnotenie dôkazov podľa predstáv obvinenej, nie je naplnením zákonného dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvinenej C. H. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinená spáchala skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu, resp. kvalifikovanej

skutkovej podstaty trestného činu, ako tvrdí v dovolaní obvinená C. H.. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2011).

Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti rozhodnutia, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia „odvolacia“ inštancia.

V týchto súvislostiach dovolací súd uzatvára, že skutkové okolnosti, obsiahnuté v opise skutku rozsudku súdu prvého stupňa, poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z ktorého zločinu bola obvinená C. H. uznaná za vinnú.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinenej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. uplatnené obvinenou, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej C. H. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.